

autorii epistolei îl evocă ca pe o laudă adusă lui Dumnezeu: Fără încetare ne aducem aminte în fața lui Dumnezeu Tatăl nostru de credința voastră dovedită prin fapte, de iubirea voastră care nu cruță nicio osteneală și de speranța voastră statornică în Domnul nostru Isus Cristos. Altfel spus, adevărata cale a lui Dumnezeu, descoperită de creștinii din Tesalonic dar rămasă necunoscută ucenicilor fariseilor și adeptilor lui Irod, este viața structurată pe cele trei virtuți teologale: credința, speranța și dragostea. Aceasta este calea pe care și noi trebuie să o descoperim.

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 18-25 octombrie 2020

18	D	DUMINICA A XXIX-A D.P.A.; Sf. Luca, ev. Ss. Paul al Crucii, pr., patronul secundar al ARCB **; Ioan de Brebeuf, pr. și ins., m. *, Ioel, profet
19	L	Ss. Cornel, centurion; Maria Bertilla, clg.; Fer. Iacob Strepa, ep. *
20	M	Ss. Ursula și ins., m.; Celina; Ilarion, abate
21	M	Sf. Ioan Paul al II-lea, pp. *
22	J	Sf. Ioan din Capistrano, pr. *
23	V	Sf. Anton M. Claret, ep. *
24	S	DUMINICA A XXX-A D.P.A.; Ss. Crisant și Daria, soți m.; Mina, ostaș m.

Gândul săptămânii

„În tot ce faci, nu pierde din vedere că mergi să-L întâlnești pe Dumnezeu sau că ești chemat să rămâi în tovărășia lui.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2020 don Giovanni Bertì

Foiaia
LITURGICĂ

18 octombrie 2020 • DUMINICA A XXIX-A D.P.A. • Sf. Luca,
ev.

LECTURA I
Eu l-am luat pe Cirus de mâna dreaptă, pentru ca să înjosec înaintea lui neamurile.
Citire din cartea profetului Isaia 45,1.4-6

Așa vorbește Domnul către unsul său, Cirus, pe care l-am luat de mâna dreaptă, pentru ca să înjosec înaintea lui neamurile, să dezleg coapsele regilor, ca să deschid ușile și porțile să se închidă. De dragul slujitorului meu Iacob și al lui Israel, alesul meu, te-am chemat pe nume, ți-am dat un titlu de cinste când tu nu mă cunoșteai. Eu sunt Domnul și nu mai este altul, în afară de mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins, deși tu nu mă cunoșteai, ca să se știe de la răsăritul soarelui până la apus că nu este nimic în afară de mine: eu sunt Domnul și nu este altul.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL
Ps 95(96),1 și 3.4-5.7-8.9-10ac
(R.: 7b)

R.: Dați Domnului glorie și putere!

Cântați Domnului un cântec nou! Cântați Domnului, toți locuitorii pământului!
Vestiți printru neamuri gloria lui, tuturor popoarelor, minunile sale! **R.**

Căci Domnul este mare și vrednic de toată lauda, mai de temut decât toți zeii. Căci toți zeii popoarelor sunt deșertăciune, Domnul însă a făcut cerurile. **R.**

Dați Domnului, voi, familiile popoarelor, dați Domnului glorie și putere! Dați Domnului gloria numelui său!
Aduceți ofrande de laudă și intrați în lăcașurile lui! **R.**

Prosternați-vă înaintea Domnului îmbrăcați în podoabe sfinte; dansați înaintea lui, toți locuitorii pământului!

Foiaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

Spuneți printre neamuri:
“Domnul stăpânește!”
El va judeca popoarele cu dreptate.
R.

LECTURA A II-A

Ne-am amintit de lucrarea credinței voastre, de strădania iubirii și de perseverența speranței voastre.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Tesaloniceni 1,1-5b

Paul, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos: har vouă și pace! Îi mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi toți, aducându-ne aminte fără încetare în rugăciunile noastre, amintindu-ne de lucrarea credinței voastre, de strădania iubirii și de perseverența speranței voastre în Isus Cristos înaintea lui Dumnezeu Tatăl nostru. Noi cunoaștem, frați iubiți de Dumnezeu, că ați fost aleși, pentru că evanghelia noastră n-a ajuns la voi numai prin cuvânt, ci și prin putere, prin Duhul Sfânt și prin convingerea deplină.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Fil 2,15d.16a

(Aleluia) Străluciți ca niște luminători în lume; țineți cu tărie cuvântul vieții! (Aleluia)

EVANGHELIA

Dați-i cezarului ceea ce este al cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 22,15-21

În acel timp, fariseii s-au dus să țină sfat, ca să-l prindă pe Isus în vorbă. Și i-au trimis la el pe discipoliilor împreună cu irodienii, ca să-i spună: “Învățătorule, știm că ești sincer și înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu: nu ții seamă de nimeni, căci nu te uiți la fața omului. Spune-ne, așadar, ce părere ai: este permis sau nu a da tribut cezarului?” Dar Isus, cunoscând răutatea lor, le-a zis: “Ipocriților, de ce mă ispitiți? Arătați-mi moneda tributului!” Iar ei i-au adus un dinar. El le-a zis: “Ale cui sunt imaginea aceasta și inscripția?” I-au zis: “Ale cezarului”. Atunci le-a zis: “Dați-i, așadar, cezarului ceea ce este al cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu!”

Cuvântul Domnului

Odată în plus cuvintele și gesturile relatate de textele

biblice ale acestei duminici ne trimit către Dumnezeu, ca sursă a ordinii și a prosperității vieții personale și sociale. Cuvântul dominant al acestor texte este cel rostit de Isus Cristos atunci când ucenicii fariseilor și adepții lui Irod l-au întrebat dacă este îngăduit unui evreu să plătească tribut împăratului roman. Mântuitorul, după ce în prealabil a cerut o monedă de la cei care voiau să-l prindă în vorbă și astfel să-l compromită fie în fața poporului, în cazul în care ar fi răspuns în mod afirmativ, fie în fața autorităților romane, în cazul în care ar fi răspuns în mod negativ, a răspuns: dați împăratului ceea ce este al împăratului, iar lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu. Cu acest cuvânt, rămas celebru, Isus distinge foarte clar nivelele de referință. Referința la împărat (rege, președinte) nu se poate confunda cu referința la Dumnezeu. Dumnezeu rămâne (trebuie să rămână) referința supremă întrucât El este Creatorul universului și Cărmuitorul istoriei. Profetul Isaia a intuit acest adevăr atunci când îi transmăta, potrivit primei lecturi de astăzi, regelui Cyrus acest mesaj din partea lui Dumnezeu: așa vorbește Domnul către Cyrus,

pe care el l-a consacrat și l-a luat de mână ca să-i supună popoarele, să-i dezarmeze pe regi și să deschidă porțile înaintea lui, astfel încât niciuna să nu mai rămână închisă: „De dragul servitorului meu Iacob și al lui Israel, alesul meu, te-am chemat pe nume, ți-am dat un titlu de cinste... Eu te-am făcut puternic, fără ca tu să mă cunoști, ca să se știe de la răsărit până la apus, că nu este alt Dumnezeu afară de mine” Să remarcăm faptul că și interlocorii lui Isus s-au arătat interesați să cunoască adevărata cale a lui Dumnezeu: Învățătorule, știm că spui adevărul și că-i înveți pe oameni adevărata cale a lui Dumnezeu... Din păcate, ei au pierdut ocazia extraordinară de a afla această cale de vreme ce cuvintele lor nu aveau alt scop decât să introducă întrebarea lor vicleană cu care voiau să îl prindă pe Isus în vorbă. În schimb, potrivit lecturii a doua de astăzi, primii creștini ai comunității din Tesalonic au descoperit-o. Într-adevăr, Sfântul Paul și însoțitorii săi laudă Biserica aceasta care trăiește în Dumnezeu Tatăl nostru și în Isus Cristos Domnul... Comportamentul creștinilor acestei comunități este atât de exemplar încât